

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6219202555
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6219202555.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Janky Benkovičovej a Mgr. Martina Štubniaka, v spore žalobcu Z. U., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom Na O. 44X/XX, Y., proti žalovanému Obec Čebovce, Szedera Fabiana 320/162, Čebovce, o povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresný súd Veľký Krtíš č. k. 2C/54/2019 - 26 z 12. mája 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/54/2019 - 26 zo dňa 12. mája 2020 p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš, ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“, resp. „okresný súd“), uznesením zo dňa 12. 05. 2020 odmietol žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/63/2016 a pod sp. zn. 2C/74/2014 (prvý výrok). Návrh žalobcu na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-107 zo dňa 23. 06. 2015 a uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-192 zo dňa 13. 09. 2018 zamietol (druhý výrok).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 26. 11. 2019 domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/63/2016 a pod sp. zn. 2C/74/2014. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27. 01. 2014 bola podaná žaloba zo dňa 27. 01. 2014 na Okresný súd Veľký Krtíš za porušenie práva na prístup k voleným a k iným verejným funkciám za rovnakých podmienok a právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti. Predmetná žaloba bola postúpená na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 03. 03. 2014 ako celý spisový materiál. Na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici 23S/123/2014 - 52 zo dňa 19. 08. 2014, bola vec predmetom odvolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR 6SŽ/99/2014 zo dňa 16. 12. 2015 vyplynulo, že Okresný súd Veľký Krtíš žalobu podanú dňa 27. 01. 2014 mal rozdeliť na dve časti, teda na správne a na civilné konanie. Keďže tak prvoinštančný súd nepostupoval, svojim postupom odňal žalobcovi právo na súdnu ochranu garantovanú Ústavou SR. Následne bola vec ohľadne nároku na zaplatenie sumy 79.234,- Eur s prísl. vrátená Krajským súdom v Banskej Bystrici Okresnému súdu vo Veľkom Krtíši ako súdu vecne príslušnému na ďalšie konanie a rozhodnutie. Na okresnom súde bola po postúpení veci vedená pod sp. zn. 10C/63/2016. Dňa 12. 05. 2016 sa pri nahliadnutí do spisu žalobca dozvedel o existencii uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/63/2016- 99 zo dňa 20. 04. 2016, ktorým bola zamietnutá žaloba o náhradu škody v sume 79.234,- Eur proti žalovanému - Obec Čebovce. S predmetným uznesením nesúhlasil, pretože vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko sa nejednalo o totožné konania ako to konštatoval súd, nakoľko nárok opieral o ustanovenie čl. 30 ods. 4 a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR, čo vyplývalo aj z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23S/123/2014-83. Žaloba zo dňa 24. 03. 2014 bola na Okresnom súde Veľký Krtíš vedená pod sp. zn. 2C/74/2014, pričom išlo o nárok podľa zákona č. 514/2013 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Preto dňa 16. 05. 2016 proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/63/2016- 99 zo

dňa 20. 04. 2016 podal odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/415/2016 - 133 zo dňa 16. 08. 2017 odvolanie žalobcu odmietol, nakoľko bolo podané oneskorene. Žalobca nesúhlasil s rozhodnutiami okresného a odvolacieho súdu, pretože podľa neho v daných veciach nešlo o litispendenciu. Za predpokladu jej existencie, by uvedenú skutočnosť skonštatoval už Najvyšší súd SR v konaní vedenom pod sp. zn. 6Sžo/99/2014 a tiež by to uviedol Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 23S/123/2014. Nešlo o totožné konania, lebo v konaní vedenom pod sp. zn. 23S/123/2014 žaloba zo dňa 27. 01. 2014 vychádzala z ustanovení čl. 30 ods. 4 a čl. 19 ods. 1 Ústavy SR a žaloba v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/74/2014 bola podaná podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Okresný súd teda zastavil konanie, ktoré bolo začaté skôr, preto malo byť zastavené konanie o žalobe zo dňa 24. 03. 2014 vedené pod sp. zn. 2C/74/2014 za predpokladu zistenia litispendencie a nie konanie o žalobe podanej dňa 27. 01. 2014. Vo veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014 bola zákonná sudkyňa JUDr. Elena Petrusová vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci z dôvodu pochybnosti o jej nestrannosti. V danej veci zdôvodňoval potrebu obnovy konania, pretože išlo o poškodzovanie cudzích práv a iné z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti, mal právo na spravodlivý súdny proces, čo sa však nestalo. Očakával od súdu spravodlivosť v tom, že zaviazá žalovaného na uzatvorenie pracovnej zmluvy na pozíciu hlavného kontrolóra, lebo uznesenie o jeho voľbe za hlavného kontrolóra nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť na tom skutkovom základe, že predmetné uznesenie obecného zastupiteľstva bolo starostom obce vetované po zákonom stanovenej lehote, teda oneskorene, s ktorou skutočnosťou sa okresný súd nezaoberal. Dňa 26. 03. 2020 žalobca doručil návrh na odloženie vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-107 zo dňa 23. 06. 2015 a uznesenia Okresného súdu veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-192 zo dňa 13. 09. 2018, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 4.410,64 Eur, ktorý návrh odôvodnil vylúčením sudkyne JUDr. Eleny Petrusovej z prejednávania a rozhodovania sporu uznesením č. k. 2C/74/2014-99 zo dňa 23. 10. 2018, z ktorého dôvodu bolo rozhodnutie sudkyne v danej veci v rozpore s Ústavou SR.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 397, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 412 ods. 1, § 413 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a konštatoval nedôvodnosť žaloby na obnovu konania z dôvodu jej oneskoreného podania a ako aj zjavnej nedôvodnosti. Uviedol, že pokiaľ žalobca ako dôvod obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/63/2016 uvádzal nesprávne posúdenie litispendencie (prekážky začatej veci), o dôvodne obnovy predmetného konania sa mohol dozvedieť dňa 09. 10. 2017, kedy mu bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/415/2016 - 133 zo dňa 16. 08. 2017, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobcu proti uzneseniu prvoinštančného súdu. Subjektívna trojmesačná lehota na podanie žaloby na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 10C/63/2016 žalobcovi uplynula dňa 09. 01. 2018. Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/63/2016 - 99 zo dňa 20. 04. 2016, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 05. 2016, pričom dňom 14. 05. 2016 začala žalobcovi plynúť trojročná objektívna lehota na podanie žaloby, ktorá uplynula dňa 14. 05. 2019. Žalobca podal žalobu na obnovu konania až dňa 26. 11. 2019, teda objektívnu a subjektívnu lehotu nedodrжал, preto žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene. Z rovnakých dôvodov podal žalobca oneskorene aj žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2C/74/2014, pretože rozsudok prvoinštančného súdu č. k. 2C/74/2014 - 107 zo dňa 23. 06. 2015 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30. 09. 2016. Dňom 01. 10. 2016 začala žalobcovi plynúť trojročná objektívna lehota na podanie žaloby, ktorá uplynula dňa 01. 10. 2019. Okresný súd poukázal aj na zjavnú nedôvodnosť obnovy konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP. Navyše žaloba na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 10C/63/2016 ani nebola prípustná, pretože v predmetnom konaní okresný súd rozhodoval uznesením, ktorým konanie zastavil (pre litispendenciu). Podľa § 397 CSP je žaloba na obnovu konania prípustná len proti právoplatnému rozsudku a podľa § 398 CSP je žaloba prípustná proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier a proti platobnému rozkazu. Žalobca ďalej ako dôvod obnovy konania uviedol, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10/63/2016 nesprávne posúdil otázku litispendencie. Ako dôvod obnovy konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 2C/74/2014 uviedol, že zákonná sudkyňa Okresného súdu Veľký Krtíš JUDr. Elena Petrusová bola vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci z dôvodu pochybnosti o jej nezáujatosti. Podľa § 397 písm. c) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Žalobca však nepredložil žiadne právoplatné rozhodnutie preukazujúce, že vo veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014 bolo v jeho neprospech rozhodnuté v dôsledku trestného činu zákonnej sudkyne JUDr. Eleny Petrusovej. Navyše sudkyňa JUDr. Elena Petrusová

bola z prejednávania veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014 vylúčená až potom, ako rozsudok vo veci samej nadobudol právoplatnosť, a to z dôvodov, že žalobca aj po právoplatnosti rozhodnutia útočil na jej osobu, ktoré útoky potom viedli k tomu, že sudkyňa si postupne vytvorila k nemu negatívny vzťah. Poukázal na neuvedenie žiadnych nových skutočností alebo dôkazov žalobcom, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v konaní vedenom pod sp. zn. 2C/74/2014, a ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pretože v žalobe uvádzal skutkové okolnosti týkajúce sa veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014. Ním uvádzané skutočnosti, ktoré boli predmetom danej veci, právoplatne rozhodnutej, nemožno považovať za novú skutočnosť podľa § 397 písm. a) CSP. Žalobca taktiež žiadal, aby súd povolil odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-107 zo dňa 23. 06. 2015 a uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-192 zo dňa 13. 08. 2018, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného, odvolacieho ako aj dovolacieho konania. Išlo o trovy právneho zastúpenia vo výške 4.410,64 Eur. Ako dôvod povolenia odkladu predmetných uznesení uviedol vydanie uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-99 zo dňa 23. 10. 2018, ktorým bola vylúčená zákonná sudkyňa JUDr. Elena Petrusová z prejednávania a rozhodovania sporu, pre ktorý dôvod malo byť rozhodnutie sudkyne v rozpore s Ústavou SR. Okresný súd zdôvodnil procesné predpoklady odkladu vykonateľnosti rozhodnutia a to existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. O návrhu na odklad vykonateľného rozhodnutia okresný súd rozhodol jeho zamietnutím s poukazom na nezistenie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali jeho povolenie i s prihliadnutím na odmietnutie samotnej žaloby na povolenie obnovy konania. Poukázal na skutočnosť, že tvrdenie žalobcu o rozpore s Ústavou SR rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/74/2014-107 zo dňa 23. 06. 2015 a uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš, č. k. 2C/74/2014-192 zo dňa 13. 08. 2018, ktoré vydala dovtedy zákonná sudkyňa JUDr. Elena Petrusová, bol len právny názor žalobcu, pričom predmetné rozhodnutia nadobudli právoplatnosť, vykonateľnosť a neboli zrušené.

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie.

5. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, rozhodnutie považoval za nezákonné a nespravodlivé. Uvádzal, že o možnosti podania žaloby na obnovu konania sa dozvedel až z uznesenia Okresného súdu Veľký Krtíš o vylúčení sudkyne JUDr. Eleny Petrusovej, pretože do doby vydania predmetného rozhodnutia nedisponoval žiadnymi dôkazmi. Pre určenie dĺžky objektívnej lehoty bolo potrebné vychádzať zo skutočností, že mu bola ujma spôsobená sudkyňou úmyselne, a preto sa má aplikovať 10 premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). V súvislosti s argumentáciou o 10 premlčacej dobe poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 158/2008, ktorým je nezákonný sudca viazaný. Sudkyňa mu spôsobila škodu, pretože musí zaplatiť trovy konania, ako aj exekučného konania. Do doby vylúčenia sudkyne vo veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014 išlo o živú vec, preto nemohlo dôjsť k zániku premlčacej doby, z ktorého dôvodu považoval uznesenie okresného súdu v rozpore s rozhodnutím predsedu Okresného súdu Veľký Krtíš. Premlčacia doba a jej začiatok sa má počítať od právoplatnosti alebo dátumu vydania rozhodnutia predsedu súdu o vylúčení zákonnej sudkyne. Ďalej tvrdil, že žalobu, ktorá bola predmetom konania vedeného pod sp. zn. 10C/63/2016 nepodal, preto mu nie je známe, kto a kedy takú žalobu v roku 2016 podal. Nevedel, z akého dôvodu zákonná sudkyňa nerešpektovala zmeškanie zákonnej lehoty starostom obce Čebovce, nakoľko došlo k poškodzovaniu jeho ústavných práv, práva na spravodlivý súdny proces v rámci obnovy konania, ktorá je potrebná. Trval na dodržaní subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty na podanie žaloby. Od súdu očakával spravodlivosť v tom, že žalovaného zaviazal na uzatvorenie pracovnej zmluvy za pozíciu hlavného kontrolóra, pretože starosta obce vetoval uznesenie o jeho voľbe oneskorene.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v medziach daných ustanoveniami § 379, § 380 a § 381 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario a odvolaním napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je vecne správne.

10. Súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol podľa § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP nielen z dôvodu jej oneskoreného podania, ale aj jej zjavnej nedôvodnosti.

11. Prvoinštančný súd jasne a zrozumiteľne uviedol, prečo nevyhovel žalobe žalobcu na obnovu konania a odvolací súd sa s týmito závermi v plnom rozsahu stotožňuje.

12. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu na obnovu konania zo dňa 26. 11. 2019 podľa § 413 ods. 1 písm. a), e) CSP ako oneskorene podanú a nedôvodnú odmietol.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu je posúdenie vecnej (ne)správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby žalobcu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/63/2016 a sp. zn. 2C/74/2014.

14. Na zdôraznenie správnosti dôvodov odmietnutia žaloby na obnovu konania súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že právna úprava konania o obnove je obsiahnutá v § 397 až § 418 CSP. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno - za podmienok ustanovených v zákone - dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne.

15. Jedným z charakteristických znakov obnovy konania je jej prejednanie v dvoch fázach. Podaním žaloby na obnovu konania sa iniciuje konanie o povolenie obnovy. V tejto prvej fáze (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova procesne prípustná, posúdi podanú žalobu a na základe záverov o splnení podmienok prípustnosti rozhodne o tom, či žalobu na obnovu konania pripustí alebo ju zamietne. V prípade, ak súd vysloví záver, že žaloba na obnovu konania je opodstatnená a povolí ju, konanie sa dostáva do druhej fázy (iudicium rescissorium), v ktorej už prebieha samotné prejednanie veci.

16. Odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie sa týka prvej fázy rozhodovania o obnove konania. Žaloba žalobcu na obnovu konania bola posudzovaná v rovine prípustnosti z hľadiska jej včasnosti a tiež, či sa nejedná o žalobu zjavne nedôvodnú.

17. Súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania (§ 397 a nasl. CSP) a z nich primárne včasnosť podania žaloby. S poukazom na ustanovenia § 403 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 413 ods. 1 CSP dospel okresný súd k záveru, že podanú žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú. Uviedol, že zákon pre podanie žaloby na obnovu konania ustanovuje subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je tri mesiace a plynie odo dňa, kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť. Objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom preukázanie skutočnosti, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva.

18. Pokiaľ ide o obnovu konania vedeného pod sp. 10C/63/2016, v ktorom konaní bolo žalobcovi doručené uznesenie odvolacieho súdu č. k. 17Co/415/2016 - 133 zo dňa 16. 08. 2017 o odmietnutí odvolania, žalobcovi uplynula subjektívna trojmesačná lehota dňa 09. 01. 2018, pretože uznesenie odvolacieho súdu mu bolo doručené dňa 09. 10. 2017, preto sa o dôvode obnovy mohol dozvedieť uvedeným dňom. Uznesenie okresného súdu č. k. 10C/63/2016 - 99 zo dňa 20. 04. 2016, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13. 05. 2016, preto dňom 14. 05. 2016 začala žalobcovi plynúť trojročná objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania, ktorá uplynula dňa 14. 05. 2019, pričom žalobu na obnovu konania podal až dňa 26. 11. 2019.

19. Žalobca nedodrжал objektívnu trojročnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania ani veci vedenej pod sp. zn. 2C/74/2014, pretože rozsudok okresného súdu č. k. 2C/74/2014 - 107 zo dňa 23. 06. 2015 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30. 09. 2016 a dňom 01. 10. 2016 mu začala plynúť trojročná objektívna lehota na podanie žaloby, ktorá uplynula dňa 01. 10. 2019, pričom žalobu

na obnovu konania predmetnej veci podal až dňa 26. 11. 2019. Žalobca uvedenú objektívnu trojročnú lehotu nedodržel.

20. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že z hľadiska včasnosti podania žaloby na obnovu konania sa mala aplikovať 10 premlčacia doba, odvolací súd dodáva, že v danom prípade ide o mimoriadny opravný prostriedok, ktorý sa spravuje ustanoveniami CSP a v ňom uvedenými procesnými lehotami a nie lehotami hmotnoprávnymi. Žalobca uvádzal 10 ročnú premlčaciu dobu podľa OZ, ktorá je lehotou hmotnoprávnou, ktorá sa neaplikuje pri podávaní opravných prostriedkov proti rozhodnutiam súdov (ani mimoriadnych opravných prostriedkov). Ide teda o zrejmu právnu neznalosť žalobcu, ktorý si zamieňa hmotnoprávnu lehotu s lehotami procesnými, ktoré sú uvedené v CSP.

21. Nesprávne boli aj tvrdenia žalobcu o počiatku plynutia lehôt stanovených pre včasnosť podania žaloby na obnovu konania, pretože rozhodnutie predsedu súdu o vylúčení zákonnej sudkyne (navyše po rozhodnutí vo veci samej), nezakladá dôvod obnovy podľa § 397 písm. c) CSP, nie je pravdou, že do rozhodnutia predsedu súdu o vylúčení sudkyne išlo o živú vec, teda nerozhodnutú právoplatne, keď navyše uznesenie č. k. 2C/74/2014 - 199 o vylúčení sudkyne bolo vydané až dňa 23. 10. 2018, teda po právoplatnosti rozsudku č. k. 2C74/2014 - 107 zo dňa 23. 06. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/739/2015 - 135 zo dňa 09. 08. 2016.

22. Odvolací súd preto nezistil opodstatnenosť tohto odvolacieho dôvodu žalobcu pri závere o oneskorene podanej žalobe.

23. Žalobca tiež namietal, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Z konštantnej judikatúry sa pod nesprávnym právnym posúdením veci rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

25. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť ani tohto odvolacieho dôvodu pri závere o zjavnej neopodstatnenosti žaloby na obnovu konania. Prvoinštančný súd postupoval vo veci v súlade s príslušnými ustanoveniami § 397 a nasl. CSP a vzhľadom na dôvod, pre ktorý sa žalobca domáhal obnovy konania dospel k záveru, že žaloba žalobcu na obnovu konania je zjavne nedôvodná.

26. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že žalobou na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy - na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť uznesenia č. k. 10C/63/2016 - 99 napadnutého žalobou na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 08. 2011, sp. zn. 3 Cdo 98/2011, z 06. 03. 2018, sp. zn. 1Obo/1/2018).

27. Odvolací súd preto konštatuje, že v danom prípade neboli naplnené podmienky prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a), c) CSP.

28. Správne okresný súd posúdil aj nedôvodnosť návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti rozhodnutí, ktorých obnovy sa domáhal. Dôvody, pre ktoré tak rozhodol uviedol zrozumiteľne, správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

29. Preto odvolaciemu súdu neostala iná možnosť ako uznesenie prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdiť.

30. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).